

KAKKOSSIVU

PÄIVÄN PULMA

Mikä on ravintolan vastuu väkivaltatapauksissa?

JARKKO KANGAS

VAASA Heinäkuun alussa vaasalaisessa ravintolassa mies kävi toisen kimpun puun sillä seurauksella, että uhrin leuka murtui ja tämä sai aivotärähdyksen. Asiasta uutisoi Vasabladet. Henkilökunta ei soittanut paikalle poliisia tai ambulanssia. Pohjalainen selvitti, mikä on ravintolan vastuu väkivaltatapauksessa.

Mikä ravintolan vastuu väkivaltatilanteissa on poliisijohtaja Sepo Kolehmäinen?

- Tietysti jokainen väkivallan tekijä vastaa teostaan, mutta ravintolalla on vastuu järjestyksenpidosta. Ravintola vastaa siitä, että ihmiset voivat turvallisesti nauttia tilaamistaan tuotteista joutumatta väkivallan kohteeksi. Rikosoikeudellinen vastuu kohdistuu väkivallan tekijään.

Jos väkivaltatilanne syntyy, täytyykö ravintolan soittaa poliisi paikalle?

- Ensisijaisesti väkivaltatilanne pitää selvittää mahdollisimman nopeasti, jotta se loppuu, mutta on hyvä soittaa poliisi paikalle tutkimaan tilannetta. Kun anniskelulupia annetaan, edellytetään turvallisen ympäristön luomista. Jos väkivallan tekoja sattuu, ravintola joutuu tietyn tarkastelun alle esimerkiksi siinä mielessä, onko järjestyksenvalvojen määrä ja laatu lupaehtojen mukainen.

Voiko ravintola jättää yhteydenoton poliisiin väkivallan kohteen harteille?

- Puhutaan virallisen syytteen alaisesta rikoksesta, ja lähtökohta on, että niistä ilmoitetaan poliisille. Joskus niitä ei haluta ilmoittaa sen takia, että ravintolan maine kärsii.

Eli ilmoitusta ei pidä jättää väkivallan uhrille?

- No ei uhrin harteille pitäisi jättää. Jos poliisille ei ilmoiteta, tapausta ei voida tutkia. Voi olla, että uhri ei enää myöhemmin halua tapausta käsitellä ja ilmoitus jää tekemättä.

Miten pitkälle väkivallan pitä mennä ennen kuin poliisi kannattaa soittaa paikalle?

- Jos oma järjestyshenkilökunta voi tilanteen hoitaa eikä mitään pahempaa ole sattunut, on turha ottaa poliisia paikalle. Heti, jos tulee vammoja, kannattaa soittaa poliisille.

Jos vammoja tulee, täytyykö ravintolan soittaa ambulanssi?

- Se riippuu täysin tilanteesta. Uhrin terveydentilasta huolehtiminen on tietenkin etusijalla. On parempi olla yli-varovainen kuin tekemättä mitään.

Jos todetaan, että kyse oli rikoksesta, voiko ravintolalle tulla seurauksia?

- Totta kai sitten tutkitaan, onko järjestyksenpito ollut riittävää ja onko ravintola tehnyt kaikkensa turvallisen ympäristön ylläpitämiseksi.

Esimerkiksi anniskeluluvan voitällaisessa tapauksessa menettää?

- Kyllä räikeimmissä tapauksissa, jos syy-yhteys seuraukseen on selvä. Nii-täkin asioita tutkitaan.

PÄÄKIRJOITUS

22. heinäkuuta 2014 | paakirjoitus@pohjalainen.fi

POHJALAINEN

PERUSTETTU 1903

Silta toisi Norjan energian lähemmäksi

Vaaasta Uumajaan kulkeva silta ei ole kuollut ja kuopattu kuvitelma, vaikka se on elänyt puheissa ja kaavailuissa lähes 50 vuoden ajan.

Sillan rakentamisen hyötyjä ja kustannuksia esittää nyt selvitetäväksi liikennetekniikan emeritusprofessori Antti Talvitie (Pohjalainen 21.7.).

Talvitie on ajan hermolla.

Yhä merkittävämmäksi käyvän pohjoisen alueen ja turvallisen energiansaannin näkökulmasta kysymys yhdestä Atlantille näyttää entistä ajankohtaisemmalta.

Liikennepoliitikkaan vuosien varrella vahvasti vaikuttanut professori aikoo esittää siltaa sekä Tampereelta Vaasan kautta Ouluun kulkevaa uutta moottoritietä Väylät & Liikenne -päivillä elokuussa Tampereella.

Uusille liikennehankkeille on tarvetta Pohjanmaalla, sillä alueen painoarvo kasvaa. Suomi ei elä valtion virastoista ja pelkistä palvelualoista, vaan hyvinvoinnin selkärankana toimii edelleen vahva vientiteollisuus.

Vaasan seutu ja Pohjanmaa ovat maan menestyneimpiä vientialueita. Energiakeskittymästä on kasvanut koko Pohjoismaiden suurin lajissaan. Kysymys energiasta on maailmanpolitiikassa vuosi vuodelta polttavampi.

Cleantechistä pidetään nättejä puheita pääkaupungin talusseminaareissa, mutta raaka käytännön työ tehdään Pohjanmaalla.

Juuri taloudelliselta kannalta Merenkurkun silta näyttäisi päihittävän muut suuret liikennehankkeet, kuten

hallituksen juuri nuijimat Helsingin keskustan Pissararadan ja Helsingistä Espooseen menevän Länsimetron.

Ne eivät ole maan menestyksen kannalta tähdellisiä hankkeita, kuten Talvitie ja muut asiantuntijat ovat lausunnoissaan seikkaperäisesti osoittaneet.

Toivoa sopii, ettei Helsingin seudun nurkkakuntaisuus voita taloudellista järkeä.

Kysymys huoltovarmuudesta on entistä ajankohtaisempi, eikä vähiten arvaamattoman Venäjän vuoksi.

Työ- ja elinkeinoministeriön alainen Huoltovarmuusneuvosto otti kesäkuussa kantaa Jäämeren rautatien puolesta. Suomi pääsisi radan ansiosta kiinni arktiseen talouteen. Kriisissä Jäämeren rata olisi Itämeren korvaava reitti.

Jäämeren rata olisi suunnilleen kolmen miljardin euron investointi.

Arviolta saman verran maksaisi 50 kilometriä pitkä Merenkurkun silta, jos siihen liitettäisiin tuulivoimalat energiaa tuottamaan. Perustelut arktisen tärkeydestä ja huoltovarmuudesta pätevät myös siltaan. Norjan kaasu ja öljy vaikuttavat venäläistä houkuttavammalta.

Silta helpottaisi Suomen asemaa syrjäisenä "saarena" ja toimisi myös kaupallisena linkkinä Norjasta Venäjälle.

Mollivoittoisessa talustilanteessa uuden liikenneverkoston tulisi palvelua tehokkaasti työtä ja toimeentuloa. Historia osoittaa, että sitä syntyy ketterimmin kansainvälisestä kaupasta.

Uhkaavasti rapautuneen tiestön kunnostus ja rohkeat uudet liikennehankkeet voisivat tuoda kansantalouteen

Merenkurkun sillasta on toistaiseksi vasta kuvitteellisia kuvia. Professori Antti Talvitie selvittäisi tarkasti sillan rakentamista.

Uusille liikennehankkeille on tarvetta Pohjanmaalla, sillä alueen painoarvo kasvaa. Suomi ei elä valtion virastoista ja pelkistä palvelualoista, vaan hyvinvoinnin selkärankana toimii edelleen vahva vientiteollisuus.

Ajatukset eläkeiästä kypsyvät

Kansalaisten ajatukset sopivasta eläkeiästä kypsyvät hitaasti mutta varmasti. Ylen tilaama kysely kertoo, että 15-79-vuotiaiden joukossa on selvää valmiutta nostaa vanhuuseläkkeen alaikäraja 63 vuodesta ylöspäin.

Kun kysyttiin sopivinta eläkeiästä, suosituin vastaus oli 65 vuotta. Sitä korkeampi ikäraja ei saanut juurikaan kannatusta, vaikka sellaisiakin vaatimuksia on esitetty.

Vastaajista 62 prosenttia asettaisi rajan 63:n ja 65 ikävuoden välimaastoon. Alle 35-vuotiaiden ryhmässä nosto on saanut yhä enemmän kannatusta.

Ilmeisesti nuoret ovat huomanneet, että iämpi he ovat koko eläkeuudistuk-

sen keskiössä. Heille on luvassa enemmän elinvuosia kuin heitä vanhemmille ikäluokille. Jos työurat eivät kuitenkaan piteneisi nykyisestä, he joutuisivat tyytymään huomattavasti pienempiin eläkkeisiin kuin heitä vanhemmat.

Jos työurat pysyvät nykyisellään, eläkkeistä on aikanaan pakko leikata, koska eläkemaksujen tason nostolleen ei ole kovin paljon tilaa.

Tulevassa ratkaisussa suurin ongelma on, kuinka löydetään sopiva eläkeikä niille, jotka ovat nuoresta saakka fyysisesti raskaissa töissä.

Paremmat asiat niillä, joilla on koulutusta ja mahdollisuus vaikuttaa oman työnsä sisältöön.

Suomen "hallitus" - joka on todellisuudessa EU:n hallinto Suomessa - istuu miettimässä, mistä nyt leikataan

Rahanahneus ja valta ne hallitsijoita